

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 21/2004 НА СЪВЕТА

от 17 декември 2003 година

относно система за идентификация и регистрация на животни от рода овце и кози и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската Общност и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

като се има предвид, че:

- (1) съгласно член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехнически проверки, приложими в търговията в Общността с определени живи животни и животински продукти с оглед реализацията на вътрешния пазар³, животните за търговия в Общността трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с изискванията на правилата на Общността и да бъдат регистрирани по такъв начин, че първоначалното или транзитното стопанство, център или организация да могат да бъдат проследени. Тези системи за регистрация и идентификация е трябвало да обхванат движението на животни на територията на всяка от държавите-членки до 1 януари 1993 година;
- (2) член 14 от Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. за определяне на принципите за управление на организацията на ветеринарни проверки на животни, влизащи в Общността от трети страни и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО⁴ декларира, че идентификацията и регистрацията, предвидени в член 3, параграф 1, точка в) на Директива 90/425/ЕИО, трябва да бъдат направени след като са били извършени ветеринарни проверки, с изключение на животни за клане и регистрираните еднокопитни;
- (3) правилата относно идентификацията и регистрацията на животни от рода овце и кози са били установени в Директива 92/102/ЕИО⁵. По отношение на

¹ Становище, изразено на 17 декември 2003 г. (още непубликувано в Официален вестник).

² ОВ, № С 208, 3.9.2003 г., стр. 32.

³ ОВ, L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 2002/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 315, 19.11.2002 г., стр. 14).

⁴ ОВ, L 268, 24.9.1991 г., стр. 56. Директива, последно изменена с Директива 96/43/ЕО (ОВ, L 16, 22.1.1996 г., стр. 3).

⁵ ОВ L 355, 5.12.1992 г., стр. 32. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

животните от рода овце и кози, опитът и по-специално кризата с болестта шап, показва, че прилагането на Директива 92/102/ЕИО не е довело до задоволителни резултати и се нуждае от промяна. Ето защо е необходимо да се установят по-строги и точни правила, както бе направено за животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) с Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г., с който се създаде система за идентификация и регистрация на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД)⁶;

- (4) от структурата на законодателството на Общността и в частност от Регламент (ЕО) № 1760/2000 следва, че общите понятия за гледач и стопанство не важат за ветеринарните практики или клиники. Обхватът на тези понятия трябва да се дефинира по-ясно, за да стане законодателството по-разбираемо;
- (5) Директива 92/102/ЕИО следва да се измени и допълни така, че да указва ясно, че животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) вече са изключени от нейния обхват и по същия начин да изключи животни от рода овце и кози;
- (6) Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, засягащи търговията в Общността с говеда и свине ⁷ следва също да бъде изменена и допълнена с оглед осъвременяване на посочените там препратки към разпоредбите в законодателството на Общността относно идентификацията на упоменатите животински видове;
- (7) през 1998г. Комисията предприе широкомащабен проект за електронна идентификация на животни (IDEA) и окончателният доклад бе завършен на 30 април 2002 г. Този проект показва, че би могло да се постигне значително подобрение в системите за идентификация на животни от рода овце и кози чрез използването на електронни идентификатори за такива животни, при условие, че бъдат изпълнени определени условия, засягащи съпътстващите мерки;
- (8) технологията за електронна идентификация на животни от рода овце и кози е разработена до етапа, на който може да се приложи. По-нататъшното разработване на прилагащи мерки, необходими за правилното въвеждане на системата за електронно идентификация в цялата Общност, като вземе предвид ефективна система за идентификация и регистрация, която позволява бъдещо развитие в областта на прилагането на електронна идентификация в цялата Общност, ще позволи индивидуалната идентификация на животните и стопанството, в което са родени;

⁶ ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.

⁷ ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1226/2002 на Комисията (ОВ L 179, 9.7.2002 г., стр. 13).

- (9) бъдещите разработки в областта на електронната идентификация на животни от рода овце и кози, и по-специално опитът, придобит от приложението им, Комисията предоставя на Съвета доклад относно възможните приложения на електронната идентификационна система в цялата Общност, както и изготвя необходимите предложения;
- (10) Комисията, по-специално с оглед на заседанията, проведени от Съвместния й изследователски център, също така представя подробни технически указания, дефиниции и процедури за техническите параметри на идентификаторите и отчитащите уреди, тестови процедури, критерии за приемане и образец за сертификат на одобрени тестови лаборатории, осигуряването на подходящи идентификатори и отчитащите уреди, приложението на идентификаторите, тяхното отчитане и възстановяване, кодификация на идентификаторите, обща терминология, речник на данните и комуникационни стандарти;
- (11) в държавите-членки със сравнително малка популация на животни от рода овце и кози въвеждането на система за електронна идентификация може и да не е оправдано; следователно, препоръчително е да се разреши тези държави-членки да въвеждат системата по избор. Трябва да бъде приета и разпоредба за бърза процедура, която да коригира демографските прагове, под които електронната идентификация може да бъде по избор;
- (12) За да е възможно да се проследи движението на животни от рода овце и кози, животните трябва да бъдат правилно идентифицирани и движението им да може да бъде следено;
- (13) необходимо е гледачите на животни да поддържат актуална информация за животните в техните стопанства. Минималната изисквана информация следва да бъде единна за цялата Общност;
- (14) всяка държава-членка създава централен регистър, включващ актуален списък на всички гледачи на животни, които са предмет на изискванията на настоящия регламент и които осъществяват такава дейност на територията ѝ, като ще съдържа минималната информация единна за цялата Общност.
- (15) с цел бързо и точно проследяване на животните, всяка държава-членка създава компютърна база данни, в която са включени всички стопанства на територията ѝ, както и движението на животните;
- (16) същността на средствата за идентификация се определя на база Общност;
- (17) лицата, занимаващи се с търговия на животни, водят отчети за сделките с тях и компетентният орган има достъп до тези документи при поискване;
- (18) за да се гарантира, че настоящият Регламент се прилага правилно, е необходимо да се подсури бърза и ефективна обмяна на информация между държавите-членки относно средствата за идентификация и

- свързаните документи. Разпоредбите на Общността, отнасящи се до това, са приети с Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. за взаимното сътрудничество между административните власти на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, което да осигури правилното прилагане на законодателството за митниците и земеделието⁸, и с Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. за взаимно сътрудничество между административните власти на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, което да осигури правилното прилагане на законодателството в областта на ветеринарномедицинската дейност и зоотехниката⁹;
- (19) с оглед да се гарантира надеждността на споразуменията, предвидени в настоящия регламент, е необходимо държавите-членки да приложат подходящи и адекватни мерки за контрол, без това да отменя Директива № 2988/95 на Съвета (ЕО, Евратом) от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските Общности¹⁰;
- (20) за да бъде взета предвид системата, установена с настоящия регламент за отпускане на определени средства за подпомагане съгласно Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 г. относно установяването на общи правила за схеми за директно подпомагане съгласно Общата селскостопанска политика и относно установяването на определени схеми за подпомагане на селските стопани¹¹, този регламент следва да бъде изменен и допълнен съответно;
- (21) мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, трябва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., който установява процедурите за упражняване на правомощията по прилагането, предоставени на Комисията¹²,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Всяка държава-членка създава система за идентификация и регистрация на животни от рода овце и кози в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.
2. Настоящият регламент се прилага без да отменя правилата на Общността, които могат да бъдат създадени с цел унищожаване на болести или за целите на контрола, и не отменя Директива 91/496/ЕИО и Регламент (ЕО) № 1782/2003.

⁸ ОВ, L 82, 22.3.1997 г., стр. 1.

⁹ ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34.

¹⁰ ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 23

¹¹ ОВ L 270, 21.10.2003 г., стр. 1.

¹² ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Член 2

За целта на настоящия регламент:

- а) „животно” означава всяко животно от рода овце или кози;
- б) „стопанство” означава всяко предприятие, всяка структура, или в случай на пасищно земеделие, всяка среда, в която се държат, отглеждат или третират животни постоянно или временно, с изключение на ветеринарни практики или клиники;
- в) „гледач” означава всяко физическо или юридическо лице, което носи отговорност за животните, дори и временно, с изключение на ветеринарни практики или клиники;
- г) „компетентен орган” означава централният орган или органи в дадена държава-членка, които са отговорни или на които е поверено провеждането на ветеринарни проверки и прилагането на настоящия регламент, или в случай на контрол над надбавките, органът, на когото е поверено прилагането на Регламент (ЕО) № 1782/2003;
- д) „търговия в Общността” означава търговия по смисъла на член 2, параграф 6 от Директива 91/68/ЕИО¹³.

Член 3

1. Системата за идентификация и регистрация на животни включва следните елементи:

- а) средства за идентификация с цел идентифициране на всяко животно;
- б) актуални регистри, които да се поддържат във всяко стопанство;
- в) документи за движение на животните;
- г) централен регистър или компютърна база данни.

2. Комисията и компетентният орган на дадената държава-членка имат достъп до цялата информация, която е предмет на настоящия регламент. Държавите-членки и Комисията взимат необходимите мерки, за да осигурят достъп до тази информация на всички заинтересовани страни, включително организации на потребителите, признати от държавата-членка, при условие че са спазени изискванията за защита и поверителност на информацията, упоменати в националното законодателство.

Член 4

¹³ ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19.

1. Всички животни в дадено стопанство, родени след 9 юли 2005 г., се идентифицират в съответствие с параграф 2 в рамките на период, определен от държавата-членка, считано от раждането на животното и при всички положения преди животното да е напуснало стопанството, в което е родено. Този период е не по-дълъг от шест месеца.

Като изключение държавите-членки могат да удължават периода, който обаче не може да надхвърля девет месеца за животни, отглеждани при екстензивни или пасищни земеделски условия. Въпросните държавите-членки, за които това важи, информират Комисията за направеното изключение. Ако е необходимо, може да се създадат правила за прилагане в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

2. а) Животните ще бъдат идентифицирани първо чрез средствата за идентификация, които отговарят на изискванията от раздел А.1 до А.3 на приложението към настоящия регламент, и

б) второ, чрез средствата за идентификация, одобрени от компетентния орган и отговарящи на техническите характеристики, изброени в раздел А.4 на приложението към настоящия регламент.

в) До датата, посочена в член 9, параграф 3, обаче, вторите средства за идентификация могат да бъдат заменени от системата, посочена в раздел А.5 на приложението към настоящия регламент, освен в случаите на животни, включени във търговията в Общността.

г) Държавите-членки, които въведат системата, посочена в буква в), следва да искат одобрението ѝ от Комисията съгласно процедурата, предвидена в член 13, параграф 2. За целта Комисията проверява документацията, предоставена от държавите-членки, и извършва необходимите проверки за оценка на системата. Когато тези проверки приключат, Комисията, в рамките на 90 дни от получаването на молбата за одобрение, предава на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните доклад заедно с проект за подходящи мерки.

3. За животни, предназначени за клане преди навършване на 12-месечна възраст и които не са предназначени нито за търговията в Общността, нито за износ за трети държави, идентификационният метод, описан в раздел А.7 на приложението към настоящия регламент, може да бъде разрешен от компетентния орган като алтернатива на средствата за идентификация, упоменати в параграф 2.

4. Всяко животно, внесено от трета страна, което след 9 юли 2005 г., е подложено на проверките, установени в Директива 91/496/ЕИО и което ще остане на територията на Общността, се идентифицира в съответствие с параграф 2 в стопанството-получател, което отглежда живи животни, в рамките на период, определен от държавата-членка, но не по-дълъг от 14 дни след като е преминало тези проверки, и при всички положения преди напускане на стопанството.

Първоначалната идентификация, осъществена от третата страна, се записва в регистъра на стопанството, предвиден в член 5, заедно с идентификационния код, който му е даден от държавата-членка на местоназначението.

Идентификацията, предвидена в параграф 1, обаче, не е необходима за животно, предназначено за клане, ако животното е транспортирано директно от граничния ветеринарно-медицински контролен пункт до кланица, разположена в държавата-членка, където се осъществяват проверките, посочени в първата алинея, и животното бива заклано до пет работни дни от преминаването през тези проверки.

5. Всяко животно, произхождащо от друга държава-членка, запазва първоначалната си идентификация.

6. Нито едно средство за идентификация не може да бъде премахнато или заменено, без разрешението на компетентния орган. Там, където средство за идентифициране е станало неясно или е изгубено, се поставя заместител със същия код колкото е възможно по-скоро, в съответствие с разпоредбите на настоящия член. В допълнение към кода и за разлика от него, заместителят може да носи знак с видоизменения номер на заместителя.

Компетентният орган, обаче, може, под своя контрол, да разреши заместващите средства за идентифициране да носят различен код, при условие, че не се прави компромис с целта за проследяемост, особено в случай на животни, идентифицирани в съответствие с разпоредбите на параграф 3.

7. Средствата за идентификация се предоставят на стопанствата, разпределят се и се поставят на животните по начин, определен от компетентния орган.

8. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на средствата и метода за идентификация, използвани на тяхната територия.

9. До датата, посочена в член 9, параграф 3, държавите-членки, които по желание са въвели електронна идентификация в съответствие с разпоредбите на раздел А.4 и А.6 на приложението към настоящия регламент, трябва да гарантират, че индивидуалният номер за електронна идентификация и характеристиките на използваните средства са упоменати в съответния сертификат, съобразно Директива 91/68/ЕИО, придружаващ животните, които са обект на търговия в Общността.

Член 5

1. Всеки гледач на животни, с изключение на превозвача, трябва да поддържа актуален регистър, съдържащ най-малко информацията, посочена в раздел Б на приложението към настоящия регламент.

2. Държавите-членки може да изискват гледачите да включат допълнителна информация в регистъра, посочен в параграф 1, в допълнение на информацията, изброена в раздел Б на приложението към настоящия регламент.

3. Регистърът е във формат, одобрен от компетентния орган, поддържа се на ръка или в компютърна форма, и по всяко време при поискване е на разположение в стопанството и на компетентния орган, за минимален период, определен от компетентния орган, но за не по-малко от три години.

4. Като изключение от параграф 1, регистърът с информацията, изисквана в раздел Б на приложението към настоящия Регламент, се поддържа по избор във всяка държава-членка, в която функционира централизирана компютърна база данни, която съдържа тази информация.

5. При поискване всеки гледач предоставя на компетентния орган цялата информация относно произхода, идентификацията и, където е възможно, местоназначението на животните, които гледачът е притежавал, отглеждал, транспортирал, продавал или заклал през последните три години.

6. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на стопанския регистър, използван на тяхната територия, а където е възможно и направеното изключение от разпоредбите в параграф 1.

Член 6

1. Считано от 9 юли 2005 г. всеки път, когато дадено животно бива придвижвано на национална територия между две отделни стопанства, то е придружено от документ за движение, на базата на модел, съставен от компетентния орган, и съдържащ най-малко информацията, изброена в раздел В на приложението към настоящия регламент, който е попълнен от гледача, ако компетентният орган не го е попълнил.

2. Държавите-членки могат да включват допълнителна информация, освен тази която се съдържа в раздел В на приложението към настоящия регламент, относно документа за движение, предвиден в параграф 1, или да изисква такава информация да бъде включена.

3. Гледачът в стопанството-получател пази документа за движение в продължение на минимален период, определен от компетентния орган, но не по-малко от три години. При поискване той предоставя на компетентния орган копие от него.

4. Като изключение от параграф 1, документът за движение не е задължителен в държава-членка, в която функционира централизирана компютърна база данни, съдържаща минималната информация, изисквана в раздел В на приложението към настоящия Регламент, с изключение на подписа на гледача.

5. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на документа за движение, използван на тяхната територия, а където е възможно и изключението, упоменато в параграф 4.

Член 7

1. Държавите-членки гарантират, че компетентният орган има централен регистър на всички стопанства, свързани с гледачи на животни на тяхната територия, с изключение на превозвачи.
2. Регистърът включва идентификационния код на стопанството или, ако е одобрено от компетентния орган, този на гледача, без превозвача, заниманието на гледача, вида на продукцията (месо или мляко) и отглежданите видове. Ако гледачът отглежда животни постоянно, той прави опис на отглежданите животни на равни интервали от време, определени от компетентния орган на държавата-членка, но най-малко един път годишно.
3. Дадено стопанство остава вписано в централния регистър за три последователни години, след като не е имало животни. Считано от 9 юли 2005 г. Регистърът се включва в компютърната база данни, посочена в член 8, параграф 1.

Член 8

1. Считано от 9 юли 2005 г. компетентният орган на всяка държава-членка създава компютърна база данни в съответствие със раздел Д.1 на приложението към настоящия регламент.
2. Всеки гледач на животни, с изключение на превозвача, в рамките на 30 дни за информация, свързана с гледача или със стопанството, и в рамките на седем дни за информация, свързана с движението на животни, предоставя на компетентния орган:
 - а) информацията за включване в централния регистър и резултата от опис, упоменат в член 7, параграф 2 и изискваната информация за създаването на базата данни, посочена в параграф 1;
 - б) в държавите-членки прилагащи изключението, упоменато в член 6, параграф (4), при всяко превозване на животно детайлите за движението, както е посочено в документа за движение, упоменат в член 6;
3. При желание, компетентният орган на всяка държава-членка може да създаде компютърна база данни, съдържаща най-малко информацията, изброена в раздел Д.2 на приложението към настоящия регламент.
4. Държавите-членки могат да включат в компютърната база данни, посочена в параграфи 1 и 3, още информация в допълнение на информацията, изброена в раздели Д.1 и Д.2 на приложението към настоящия регламент.
5. Считано от 1 януари 2008 г. базата данни, посочена в параграф 3, е задължителна.

Член 9

1. Насоките и процедурите за прилагането на електронната идентификация се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

2. Решенията, посочени в параграф 1, се приемат с цел да се подобри приложението на общата електронна идентификация.

3. Считано от 1 януари 2008 г. електронната идентификация съгласно указанията, посочени в параграф 1, и в съответствие със свързаните разпоредби в раздел А на приложението към настоящия регламент, става задължителна за всички животни.

Държавите-членки, обаче, в които общият брой на животни от рода овце и кози е 600 000 или по-малко, могат да направят тази електронна идентификация незадължителна за животни, които не са обект на търговия в Общността.

Държавите-членки, в които общият брой на животни от рода на козите е 160 000 или по-малко, също могат да направят тази електронна идентификация незадължителна за животни от рода на козите, които не са обект на търговията в Общността.

4. До 30 юни 2006 г. Комисията предава на Съвета доклад относно приложението на системата за електронна идентификация, придружена от подходящи предложения, за които Комисията гласува чрез квалифицирано мнозинство, като потвърждава или изменя, ако е необходимо, датата, посочена в параграф 3, и актуализира, ако е необходимо, техническите аспекти, свързани с приложението на електронна идентификация.

Член 10

1. Измененията на приложенията и мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

Тези мерки по-специално засягат:

а) минималното ниво на проверките, които следва да бъдат направени;

б) прилагането на административни наказания;

в) необходимите преходни разпоредби за началния период на системата.

2. В съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2, следните данни могат да бъдат актуализирани:

а) крайните срокове за осигуряване на информацията, посочени в член 8, параграф 2;

б) демографските прагове за добитък, посочени във втората и третата алинея на член 9, параграф 3.

Член 11

1. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията самоличността на компетентния орган, който е отговорен за осигуряване на съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.
2. Държавите-членки трябва да гарантират, че всяко лице, което отговаря за идентификацията и регистрацията на животни, е получило инструкция и указание относно свързаните разпоредби в приложението към настоящия регламент, и че съществуват подходящи курсове за обучение.

Член 12

1. Държавите-членки взимат всички необходими мерки, за да обезпечат съответствие с разпоредбите на настоящия регламент. Предвидените проверки не отменят каквито и да е проверки, които Комисията може да осъществява в съответствие с разпоредбите на член 9 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95.
2. Държавите-членки установяват правилата относно наказания, които се прилагат за нарушения на настоящия регламент, и вземат всички мерки, които са необходими, за да обезпечат тяхното прилагане. Предвидените наказания трябва да бъдат ефективни, съразмерни и разубеждаващи.
3. Експертите от Комисията, заедно с компетентните органи:
 - а) проверяват дали държавите-членки се съобразяват с изискванията на настоящия Регламент;
 - б) ако е необходимо, правят проверки на място, за да гарантират, че проверките, предвидени в параграф 1, се осъществяват в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.
4. Държава-членка, на чиято територия се провежда проверка на място, осигурява на експертите от Комисията каквато и да е помощ, от която имат нужда при изпълнение на техните задачи.

Резултатът от проведените проверки трябва да бъде обсъден с компетентния орган на дадената държава-членка преди да бъде изготвен и разпространен окончателният доклад.

5. Когато Комисията сметне, че резултатът от проверките е оправдан, преразглежда ситуацията в рамките на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, упоменат в член 13, параграф 1. Тя може да приеме необходимите решения в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

6. Комисията наблюдава развитието на ситуацията. С оглед на развитието и в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2, тя може да измени или отмени решенията, упоменати в параграф 5.

7. Подробни правила за приложението на този член се приемат, при необходимост, в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

Член 13

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета¹⁴.

2. При препратки към тази параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът, посочен в член 5, параграф 6 на Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свои процедурни правила за работа.

Член 14

Регламент (ЕИО) № 1782/2003 се изменя и допълва, както следва:

1. Член 18, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. В случай на прилагане на членове 67, 68, 69, 70 и 71, интегрираната система включва система за идентификация и регистрация на животни, изградена от една страна в съответствие с Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. относно системата за идентификация и регистрация на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) (*) и етикетирането на говеждо месо и говежди продукти, а от друга страна с Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. относно система за идентификация и регистрация на животни от рода овце и кози (**).

(*) ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.

(**) ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8.;

2. В член 25, параграф 2 втората алинея се заменя със следния текст:

„Тези системи, и особено системата за идентификация и регистрация на животни, създадена в съответствие с Директива 92/102/ЕИО, Регламент (ЕО) № 1760/2000 и Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета относно система за идентификация и регистрация на животни от рода овце и кози и за изменение на Регламент (ЕИО) №

¹⁴ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

1782/2003, трябва да са съвместими, по смисъла на член 26 от този регламент, с интегрираната система.”;

3. Член 115, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. След влизането в сила на Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета относно система за идентификация и регистрация на животни от рода овце и кози и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1782/2003, за да бъде квалифицирано за премия, животното ще бъде идентифицирано и регистрирано в съответствие с тези правила;

4. Следната точка 8а се добавя към раздел А на приложение III:

„8а.	Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. относно система за идентификация и регистрация на животни от рода овце и кози и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО (ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр.8).	Членове 3, 4, и 5”
------	--	--------------------

Член 15

Директива 92/102/ЕИО се изменя и допълва, както следва:

1. Член 2, буква а) се заменя от следния текст:

„а) животно означава всяко животно от видовете, упоменати в Директива 64/432/ЕИО ^(*), с изключение на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД).

^(*) ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64”.

2. Член 3, параграф 2 се заменя от следния текст:

„Държавите-членки могат да бъдат упълномощени съгласно процедурата, установена в член 18 на Директива 90/425/ЕИО, да изключват от списъка в параграф 1, буква а), физически лица, които отглеждат само едно прасе, предназначено за лична употреба или консумация, или да вземат предвид определени обстоятелства при условие, че това животно е подложено на контролните мерки, посочени в тази директива, преди каквото и да е движение.”;

3. Член 4 се изменя и допълва със следния текст:

а) параграф 1, буква а) се изменя и допълва, както следва:

- в първата алинея думите „едър рогат добитък (ЕРД) или” се заличават

- във втората алинея думите „от всички раждания, смъртни случаи и движения” се заместват от „от движения”;

- четвъртата алинея се заличава;

б) параграф 1, точка б се заличава;

в) първата алинея на параграф 3, буква б) се заменя от следния текст:

„всеки гледач на животни, които ще бъдат придвижени до и от пазара или събирателен център, предоставя документ, съдържащ детайли за въпросните животните, на обслужващото лице на пазара или в събирателния център, което временно е гледач на животните.”;

4. Член 5 се изменя и допълва, както следва:

а) параграф 2 се заличава;

б) параграф 3 се изменя и допълва, както следва:

- в първата алинея думите „с изключение на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД)” се заличават,

- втората алинея се заменя от следния текст:

„Държавите-членки могат, в очакване на решението, предвидено в член 10 на тази Директива и като изключение от втората алинея на член 3, параграф 1, буква в) на Директива 90/425/ЕИО, да прилагат техни национални системи за всички движения на животни на тяхна територия. Тези системи трябва да позволяват идентификацията на стопанството, от което идват животните и на стопанството, в което са били родени. Държавите-членки уведомяват Комисията за системите, които възнамеряват да въведат за тази цел, считано от 1 юли 1993 г. за прасета. В съответствие с процедурата, установена в член 18 на Директива 90/425/ЕИО, може да бъде поискано дадената държава-членка да направи промени в системата си, ако не изпълнява горепосоченото изискване.”;

- четвъртата алинея се заличава;

в) параграф 4 се заличава;

5. първият и третият абзац на член 11, параграф 1 се заличават.

Член 16

Член 3, параграф 2, буква д) от Директива 64/432/ЕИО се заменя със следния текст:

„д) се идентифицира в съответствие с разпоредбите на Директива 92/102/ЕИО, в случай на свине и в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1760/2000, в случай на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД).”

Член 17

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официалния вестник на Европейския съюз*.

Членове 14, 15 и 16 влизат в сила и се прилагат от 9 юли 2005 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 17 декември 2003 година.

За Съвета:
Председател
G.ALEMANNO

ПРИЛОЖЕНИЕ

А. Средства за идентификация

1. Маркировките на ухото трябва да бъдат поставени така, че да бъдат лесно видими от разстояние.

2. Маркировките на ухото и другите средства за идентификация трябва да съдържат следните елементи:

- първите знаци идентифицират държавата-членка, в която се намира стопанството, където животното е идентифицирано първоначално. За тази цел се използва двубуквен или трицифрен код на страната¹⁵ в съответствие с ISO 3166;
- след кода на страната следва индивидуален код, съдържащ не повече от 13 цифри.

В допълнение на информацията, предвидена в тази параграф, компетентните органи на държавите-членки могат да одобрят бар код и прибавянето на допълнителна информация от гледача, при условие че четливостта на идентификационния номер не се нарушава.

3. Първите средства за идентификация, посочени в член 4, параграф 2, буква а), трябва да се съдържат в маркировката на ухото, одобрена от компетентния орган, поставена на едното ухо и изработена от неразграждащ се материал, устойчив на пипане, лесно четлива през целия живот на животното и направена така, че да се поставя на животното, без да му причинява болка или вреда. Маркировката на ухото може да не се използва отново, а надписите, предвидени в буква 3), трябва да не могат да се заличават.

4. Вторите средства за идентификация, посочени в член 4, параграф 2), буква б), могат да се съдържат в:

- Маркировка на ухото със същите характеристики като посочените в буква 3); или

¹⁵ Австрия	AT	040
Белгия	BE	056
Дания	DK	208
Финландия	FI	246
Франция	FR	250
Германия	DE	276
Гърция	EL	300
Ирландия	IE	372
Италия	IT	380
Люксембург	LU	442
Нидерландия	NL	528
Португалия	PT	620
Испания	ES	724
Швеция	SE	752
Великобритания	UK	826.

- татуировка, с изключение на животните, които са обект на търговията в Общността;

или

- само в случай на животни от рода на козите, знак на надкопитната става;

или

- електронен транспондер (електронно устройство, което приема радарен сигнал, идентифицира го и изпраща автоматично отговор на предавателната станция), в съответствие с характеристиките, изброени в буква б).

5. Системата, посочена в член 4, параграф 2, буква в), изисква идентификацията на животните както по стопанството, така и индивидуално, предвижда процедура за подмяна, когато средствата за идентификация са станали нечетливи или са изгубени, под контрола на компетентния орган и без да прави компромис с проследяемостта между стопанствата, като целта е да се контролират епизоотични болести и да позволява придвижването на животните да бъде проследено в рамките на националната територия.

6. Електронният идентификатор трябва да отговаря на следните технически характеристики:

- само четящи пасивни транспондери (електронни устройства), използващи HDX- или FDX-B технология, в съответствие с ISO стандарти 11784 и 11785;
- електронните идентификатори трябва да бъдат четими от четящите устройства, отговарящи на ISO стандарт 11785, и четящи HDX- или FDX-B транспондери (електронни устройства);
- разстоянието за четене на портативни четящи устройства трябва да бъде минимум 12 см. за маркировка на ухото и минимум 20 см. за болусите за преживяне, а за стационарните четящи устройства минимум 50 см. както за маркировка на ухото, така и за болусите за преживяне.

7. Идентификационният метод, определен в член 4, параграф 3, е както следва:

- животните се идентифицират по поставена на едното ухо маркировка, одобрена от компетентния орган;
- маркировката на ухото трябва да бъде направена от неразграждащ се материал, устойчив на пипане, лесно четлива и направена така, че да се поставя на животното, без да му причинява болка или вреда. Маркировката на ухото може да не се използва отново и трябва да съдържа надписи, които не могат да се заличават;
- маркировката на ухото трябва да съдържа поне двубуквения код на страната и идентификационния код на стопанството, в което е родено животното.

Държавите-членки, които използват този метод, трябва да информират Комисията и държавите-членки в рамките на Комитета, упоменат в член 13, параграф (1). Ако животните, идентифицирани съгласно тази точка, се отглеждат след навършване на 12-месечна възраст или са предназначени за търговия в Общността или за износ за трети държави, те трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с точки 1 - 4.

Б. Регистър на стопанството

Регистърът на стопанството трябва да съдържа най-малко следната информация:

1. От 9 юли 2005 г.,

- идентификационният код на стопанството;
- адресът на стопанството и географските координати или еквивалентна идентификация на географското разположение на стопанството;
- вида на продукцията;
- резултатът от последния опис, съгласно член 7, и датата, на която е бил проведен;
- име и адрес на гледача;
- в случай, че животните напускат стопанството, името на превозвача, регистрационният номер на транспортните средства, с които се превозват животните, идентификационният код или името и адреса на стопанството-получател или, в случай, че животните се превозват до кланица, идентификационният код или името на кланицата и датата на заминаване, или дубликат или сертифицирано копие на документа за движение, посочен в член 6;
- в случай, че животните пристигат в стопанството, идентификационният код на стопанството, от което е трансферирано животното, и датата на пристигане;
- информация относно каквато и да е замяна на маркировки или електронни уреди.

3. От определената дата съгласно член 9, параграф 3 за всяко животно, родено след тази дата, се актуализира следната информация:

- идентификационният код на животното;
- годината на раждане и датата на идентификация;
- месецът и годината на смъртта на животното в стопанството;
- расата и, ако е известно, генотипът.

За животни, идентифицирани в съответствие с точка 7 на раздел А, обаче, информацията, посочена в точка 2 на този раздел, трябва да бъде предвидена за всяка партида животни с една и съща идентификация, и трябва да включва броя на животните.

3. Името и подписът на представителя на компетентния орган, който е проверил регистъра, и датата, на която е била извършена проверката.

В. Документ за движение

1. Документът за движение трябва да бъде попълнен от гледача на базата на образец, съставен от компетентния орган; той трябва да съдържа най-малко следната информация:

- идентификационният код на стопанството;
- името и адреса на гледача;
- общият брой на превозените животни;

- идентификационният код на стопанството-получател или на следващия гледач на животните, или, когато животните са превозвани до кланица, идентификационният код или името и местоположението на кланицата, или в случай на преместване към друго пасище, мястото на местоназначението;
- данните, свързани с транспортните средства или с превозвача, включително номера на разрешителното на превозвача;
- датата на тръгване;
- подписът на гледача.

2. Считано от определената дата съгласно член 9, параграф 3, за животни, идентифицирани в съответствие с раздел А, точки от 1 до 6, освен информацията, упомената в параграф 1 по-горе, документът за движение трябва да съдържа индивидуалния идентификационен код на всяко животно.

Г. Компютърна база данни

1. Компютърната база данни трябва да съдържа най-малко следната информация за всяко стопанство:

- идентификационният код на стопанството;
- адресът на стопанството и географските координати или еквивалентна идентификация на географското местоположение на стопанството;
- името, адреса и заниманието на гледача;
- видовете животни;
- вида на продукцията;
- резултатът от описа на животните, упоменат в член 7, параграф 2, и датата, на която е извършен опис;
- поле за данни, определено за компетентния орган, в което той може да вписва информация относно здравето на животните, например ограничения за движение, статус или друга свързана информация в контекста на програми на Общността или национални програми.

2. Съгласно член 8, трябва да бъде направено вписване в базата данни за всяко отделно движение на животните. Вписването трябва да обхваща най-малко следната информация:

- броя на животните, които са превозени;
- идентификационния код на стопанството на отпътуване;
- датата на отпътуване;
- идентификационния код на стопанството-получател;
- датата на пристигане.